

LA TUIES

—Com que ara aniré a fer una “tournée” artística, si vol li pagaré el lloguer de dos trimestres.
—Filla meva, dos trimestres són massa a la meva edat per cobrar-los tots d’un cop.

LA RETAGUARDIA

DIARIO SEMANAL, PLAMANTE Y LUSTRADO DE AVISOS, AJUNCIOS Y ESQUELAS MORTUORIAS
ISALE HOY!

Nuestro programa: Seriedad, economía, rapidez en los encargos y a vivir como se pueda

POESIA FINA

Nos han mandado unos versos de un poeta americano que atiende por Mario Chávez, que son un primor. Villaespesa a su lado, es más chico que Minguella, el de "El Diluvio". Los vamos a reproducir con unas acotaciones, porque a nosotros, eso de hacer citas, de tanto en tanto, no nos disgusta. Lean ustedes, que harán barrila.

Primavera

El sol está más claro,
más preciso, más jo-
[ven (1).
El Sol está nuevo (2).
Se habrá afeitado el
[Sol? (3).

Media noche

Viene cabalgando la
[Muerte
en el Viento.
Escupiendo sangre (4).
maldiciendo (5).
Rompiendo los vasos sa-
[grados
de los corazones.
Toca la ventana (6).
Se ríe.
¿Qué querrá la Muerte?

Post mortem

Llovía
y había
temblor de placer.
Ecurría un árbol,
dulce de manzano.
Se llevaron al muerto
como un presente a Dios.
A la madre huérfana
le quedó en el alma,
como un prendedor,
el Dolor.
Y el Sol, como papel se-
[cante (7),
le secó las lágrimas (8).

Corazón

—¿Cómo está el cora-
[zón?
—Como acordeón,
señora:

se estira, y... llora (9).

J. Mario Chávez

- (1) Habrá hecho ali con Junoy.
- (2) Influencias de Ur-goiti.
- (3) Mañana me afeitarás.
- (4) Hará el fin de "La Dama de las Camelias".
- (5) ¿Y qué hace la Liga del Buen Mote?
- (6) ¿Nada más?
- (7) ¿De qué marca?
- (8) ¡Qué buen chico es el Sol!
- (9) ¡Ay, que lloro!

NOTICIAS NUEVAS DE TRINCA

Parece desmentirse el rumor circulado recientemente según el cual el conocido financiero y acaudalado industrial Don Rafael Seva y Manco había adquirido un solar en la Granvía Layetana a fin de edificar un rascacielos destinado a su lucrativa industria de solos de cornetín.

o o o

La Federación de Alquiladores de Taxis, aumentará próximamente las tarifas de sus coches cuando sean ocupados por parejas de aquellas que hacen tirar la cortina, pues según parece después se encuentran los asientos llenos de escupinadas y los chofers tienen que gastar tiempo y jabón para limpiarlos.

o o o

Ha sido nombrado socio honorario del "Club de Coleccionistas de Capicuas", nuestro buen amigo señor Luengo.

La enhorabuena.

ESPECTACLES

GRAN TEATRE ESPANYOL

COMPANIA

SANTPERE - BERGES

Continua l'èxitats de l'Amichatis
"LA DONA DE LA VIDA"

TEATRE COMIC

Cada dia el grandiót èxit

YES-YES

FOLIES BERGERE

Music-hall de les grans novetats

Nova Empresa - Direcció artística: Josep Arnau

Pepita Caneli, canta i balla
Jonxita Monreal, cançonetista
Marujita Palés, ballarina
Estrellita Castro, gran èxit en cants regionals i "Saetas"

MOULIN ROUGE

Calle Vila y Vilá, 93 y 95
Music-hall de las caras bonitas
Nueva direcció

Ondina, cançonetista

Selesia, ballarina flamenca
Paqueta Soviet, sicalíptica
Els dies 14, 15 i 16, amb
grans balls de disfresses per valuosos presents
Llum, riquesa, bon gust
El mejor programa de Barna.

POMPEYA

POPULAR MUSIC - HALL

Asalto, 103 - Tel. 2458 A

Marqués del Duero, 52

TODOS LOS DIAS

Tarde: A las tres y media

Noche: A las 9 y media

Tot un programa

ONDESITA ZOE

BELLA DORITA

Jn graciós vodevil totes les tardes i nits

EDEN

Asalto, 12

Vicentita Jofre, cançonetista
Lolita Blanco, ballarina
LA PRECIOSILLA
Gran èxit del vodevil
BOMBERO Y MARTIR

MONTE CARLO

Asalto, 26

Nova direcció a carrec d'ed
Facundo Folchs

TRINI SERRANO

GRAN COMPANIA DE VODEVIL

BALLS DE DISFRESSES, ELS
DIJOURS, DISSABTES I
DURANT ELS DIES DE
CARNAVAL

Teatro Novedades

Carnaval 1926

Festivals Aurigemma
Dia 11, Dijous Gras: tarda,
Ball Infantil, Nit, Gran ball de
Máscars PARE et TRAVESTI
Dia 13, dissabte, nit
Gran Ball "MULTICOLOR"

Bohèmia Modernista

CARNESTOLTES DE 1926

GRAN BALL DE
MASCARES
que es celebrará el dia 13 de
febrer. Espetarrants
concursos de vestits i man-
ons de Manila - Esplèndida
il·luminació - Alegria, barrila,
etcètera

Redacció i Administració: Rambla de les Flors, 30, 1.º - Tel. 4656 A.

SURT ELS DIJOUS

En Franco i l'Acadèmia

JA es deuen haver assabentat vostès que, segons la que "limpia, fija y da esplendor", ha decidit que no es digui "amerrizar", sinó amaran.

A propòsit d'això, contem que en Franco ha enviat un cable a la seva senyora que diu així: "Amaré en Pernambuco".

I com que, ensems, l'esposa de l'intrèpid aviador s'ha assabentat de què una senyoreta, en el comble de l'entusiasme, va fer un petó al seu marit quan aquest va arribar a les terres brasileres, sembla que està d'allò més gelosa i tal volta, a la seva tornada, hi hagi una escena digna d'un vodevil de l'Espanyol.

Sobre el mateix tema

DE Madrid ens envien el següent "timito" que reproduïm perquè ens agrada proveir als amics contra certs atemptats.

Es així:

—Què va fer en Franco així que va haver posat un peu a Pernambuco?

—Posar-hi l'altre.

El jutjat, segons les nostres noves, cerca els autors.

S'ha mort en Luigi!

PER una vegada, LA TUIES s'ha de posar un xic trista. En Luigi, l'inimitable ballarí, és mort. Dimarts passat, una colla d'amics, varen acompanyar el seu cadàver al Cementiri Nou.

Era el degà dels ballarins de Barcelona. Quan a penes es ballava a l'"Excelsior" i a "La Buena Sombra" el tango argentí, en Luigi va arribar a Barcelona i donà a conèixer la seva famosa "java" que ningú no havia pogut imitar i aviat el nou ballarí va imposar-se al costat del pobre Príncep de Cuba i de l'Esteller.

Contaven d'ell que havia estat ric i s'havia arruïnat a darrera les dones. Era un bon xicot. Va morir sense el consol de tenir al costat seu a ningú de la família que li tanqués els ulls i els seus ex-companys de treball o de barrila, varen haver d'encarregar-se de dur-lo a sa darrera estada...

Altra vegada en Franco

DIVENDRES al matí, pel carrer de Pelayo passava la manifestació estudiantil en honor d'en Franco. Des d'un balcó, una nena molt bufona, contemplava la desfilada. Al seu costat, posat en dues potes i repenjat a la barana, un gos llop semblava voler-se adherir també a l'acte.

La multitud va tributar una ovació a tots dos.

4. — LA TUIES

—“¡Que hable el perro!” — cridava un grup d'estudiants —. “¡Que hable el perro!”

I la xicoteta reia i acaronava el gos, sense donar-se compte de què els aixerits manifestants aparentaven extassiar-se amb la bestiola, i en realitat el que feien era recrear la vista contemplant les cames de la gentil criatura, que eren d'allò més maques..

L'hortolà de Sant Boi...

DELS TEMPS QUE PASSAREN

ERA quan tenien a Barcelona aquells governadors tan divertits que anaven a “La Rectoria”, ressopaven a Montjuich i es llevaven a les dues de la tarda, com els periodistes de “buena cepa”, les nenes de l’“Edén” i les nebodes de la senyora Dolors.

Al Paral·lel regnava una llibertat que no direm que era de cultes perquè no ens agrada fer certes bromes. La Cachavera hi ensenyava la fe de baptisme i en Manolo Fernández prenia part en un vodevil titulat “Las Niñas de Conejo”.

“La Buena Sombra”, com tots vostès recordaran, era llavors el music-hall aristocràtic per excel·lència. Des de la noia que tirava teló, fins a l'estrella, totes mostraven al públic, sense donar-hi gaire importància, perquè ja era un costum tradicional, aquella poma de la discòrdia amb què Eva va esguerrar el marro del nostre Adam.

Un vespre, cert negociant en fustes, que n'era assidu concurrent, va voler fer conèixer l'espectacle a la seva senyora, dama molt raonable, que no s'esverava de res. Ni de què el seu marit anés cada tarda a passar una estona al foier i fer grimegia amb les artistes.

Agafaren una llotja, prengueren un cafè amb llet i esperaren que comencés l'espectacle.

Quan la bona senyora va veure sortir aquella sèrie de femelles que duïen un collar, unes mitges i una polsera per tot vestit, li va fer una repugnància tan gran que va dir al seu marit que s'estimava més que s'entornessin tots dos cap a casa.

—Per què, tonta? — va preguntar el bon marxant.

—Perquè m'avergonyeix veure tantes dones nues...

—No et preocupis, que la primera part ja s'acaba. Després, ja veuràs com t'agradarà més...

Aquelles explicacions van semblar convèncer-la.

—Ah, si? Què fan, a la segona part?

I el marit, que era un home d'excel·lent bon humor, respongué tot seriós:

—A la segona part surten homes en pilota...

Van Tresca

—El senyoret està molt content amb mi, perquè diu que quan entro a dur-li el desdejuni al llit sempre té son i jo li trec...

LA FARINA

(Cònte jueu)

ES diumenge a la tarda i, per consegüent, totes les botigues són tancades. La Esther truca a casa de la seva germana Raquel i li diu:

—M'hauries de deixar mitja lliura de farina per fer els bunyols d'aquest vespre... M'he oblidat de comprar-ne i ara totes les botigues són tancades...

La Raquel mou el cap amb un signe negatiu.

—No puc, Esther! — li contesta.

—Què no en tens, de farina?

—De farina si que en tinc — respon la Raquel — però no tinc balances per a pesar-la!

K. Trewell

NO PODIA ESSER ALTRE!

SENTIT al "Círcol Artístic", un diumenge a la tarda, entre una senyora que encara està molt bé i un senyor que ja passa dels cinquanta.

—Déu lo guard... Com està?

—Bé, moltes gràcies, senyora...

—Crec que ja té bo el nano, oi?

—Sí, senyora, afortunadament...

—Per això, perquè l'altre dia em van dir que ja se li aixecava...

—Qui li va dir?

—La seva senyora...

—Ah, ja! No podia ésser altra!

Tit Hella

SEGURETAT ABSOLUTA

EN un music-hall molt popular de Barcelona va mancar l'altra tarda, una coupletista de la tercera part. Com que era un dels números que més engrescava a la concurrència i l'amo no estava pèr perdre quartos, va enviar de seguida un mosso a casa de la xicota a fi d'assabentar-se del motiu de la seva incompareixença.

Al vespre el mosso tornà i se'n va anar a veure l'amo.

—No és veritat que les camises negres no són tan antipàtiques com diuen?

—Que ha anat a veure a aquella noia? — li va preguntar de seguida el propietari de l'establiment.

—Sí, senyor.

—I què?

—L'he trobada al llit.

—I com estava?

El mosso no va entendre, sens dubte, que l'amo es referia a l'estat de la noia, perquè va respondre:

—De boca terrosa!

—Ja tenia raó la florista, doncs! — exclamà l'empresari —. Sempre m'havia dit que aquesta noia estava en molt bona posició!

Kit Xalla

A LA FONT

EL nandulandesc ex-poble de Sant Martí de Provençals, bastant a prop del carrer de Sant Joan de Malta, hi ha una fleca — o sigui un forn, per parlar clar i català, encara que

—Un vestit de carnaval demanen? Bé, ja s'accontentarien sense!

el senyor Pompeu Fabra s'enfadi — on els fadrins han d'anar a cercar l'aigua perquè a la botiga no n'hi ha de viva, i, encara que n'hi hagués, val més que en gastin de la font pública, que és bona i no costa cap diner a l'amo.

L'altre matí, un camió va passar pel carrer de Guatemala i va fer cedir, amb el seu pes, un tros del paviment. Les canyeries de l'aigua, en senyal de protesta, es declararen en vaga, i, mentre es telefonava a la secció de fontaneria de l'Ajuntament perquè enviessin una brigada a apariar el desperfecte, el veïnat no tenia altre remei, si volia aigua, que anar a la font a cercar-ne.

Quan, seguint el seu costum, els flequers varen anar a cercar l'aigua per fer la pasterada, es trobaren amb què havien de fer qua. Això, si bé els va contrariar un xic, per la pèrdua de temps que representava, en canvi els va alegrar perquè els hi donava ocasió de fer un xic de brometa amb les noies que estaven allí amb el cantí, el cubell o la galleda.

Un d'ells, que és més atrevit que un regidor dels temps d'En Planas i Casals, va emprendre una noia d'uns setze anys que tenia unes anques i uns davants i uns darreres d'aquells de deixa'm encendre, i com que al principi reia, la cosa va anar avant i el noi començà a aprofitar-se com si estés ballant al "Globo".

La noia, en sentir córrer els dits de l'espavilat damunt de la seva esquena, cregué arribat el moment de protestar.

—Ai! — digué —. Faci el favor!

Una dona grossa, que estava a davant d'ella, se la va quedar mirant.

—Què li passa, noia? — li va dir.

—Què vol que em passi! — va repetir la xicoteta, vermella com un pebrot —. Que em toca!

La dona grossa va entendre malament aquelles paraules i respongué, tota decidida.

—Doncs, si li toca, no té més que posar el seu cantí a sota l'aixeta!

Les dones de la qua, en donar-se compte del que havia passat, encara riuen...

Marc Mota

LA VELLESA

AL carrer Nou, dos subjectes, d'aspecte indefinible, es troben i es saluden.

—On vas, amb aquestes sabates? — pregunta un d'ells —. Sembles un pinxo vell..

L'altre no es molesta pel substantiu. Però l'adjectiu ja no li agrada tant.

—Home, tens raó... — respon després de reflexionar una estona —. Me'n vaig a comprar unes altres, per semblar més jove...

Ros Kitlla

COSES DEL CINEMA

DISSABTE passat, com que no sabia on anar a passar l'estona, em vaig ficar en un cinema del districte cinquè, on projectaven una d'aquestes pel·lícules per parts que resulten més llaunes que un discurs d'en Dalmau Iglesias.

De prompte, vaig sentir el gran escàndol. Res, un jove "madruga" que, pel que es veu, s'havia equivocat de clienta. La senyora objecte d'aquella equivocació va començar a cridar, a escandalitzar-se, a protestar, a dir que allò era una vergonya... Intervingué un pare pedaç en forma d'acomodador i, després d'unes quantes paraules va donar-se l'incident per acabat.

—Senyora — va dir el "madruga", cercant una excusa — què vol vostè que faci un hom al cinema amb aquest programa tan dolent que no distreu ni a la quitxalla? En alguna cosa hem de buscar distracció.

La dona, en sentir allò, va calmar-se.

—Això és veritat, però, miri, quan un es troba així ha de fer com el meu difunt marit. Quan anava al cinema i les pel·lícules no li agradaven, sap que feia?

—No, senyora.

—Doncs, miri: s'entretenia ell mateix amb quatre cops de mà ben donats.

Van Tresca

ELS ESCRUPOLS DE LA NEUS

TENIA setze anys, però n'aparentava vint. Era plena, bonica, esplèndida... Tota la jove-nalla mascle del carrer n'estava boja. Es deia Neus i treballava com a dependenta en una botiga de perfumeria.

Des de feia pocs mesos tenia relacions formals amb en Miquel, un xicot que s'estava al pis de sota de casa seva, que es guanyava bastant bé la vida, que era elegant i que semblava estimar-se-la molt.

La mare de la Neus era una mica fava, i, per altra part, tenia format el millor concepte de la seva filla i del que ja comptava com el seu pro-

—Aquell jove de l'auto fa molta estona que dona cops de mà al volant i no acaba d'arrencar. Em sembla que m'hauré d'alçar un xic més la faldilla.

mès. De manera que els deixava anar sols a tot arreu amb aquella santa tranquil·litat.

I va passar el que era lògic que passés. que un diumenge se'n van anar cap a Les Planes a gaudir del magnífic espectacle de la santa natura, i, quasi a damunt mateix del túnel, en un lloc molt amagat que hi ha, però que freqüenten moltes parelles, la Neus va pronunciar aquell "ai!", després del qual moltes noies es pot ben dir que ja han begut oli.

Quan la parella tornava, la mar de satisfeta, la Neus va exclamar:

—Ai, si la mama ens hagués vist!

—Ves quines coses de pensar ara! — va dir el Miquel.

—M'hauria clavat una pallissa! — repetí la noia.

—De debò?

—Es clar! Figura't! Veure que jo m'ageia damunt de l'herba portant les faldilles planxades d'aquest matí!

Tit Hella

JURAMENT SAGRAT

LA Lolita és una xicoteta molt caia que està empleada en un important magatzem de perfumeria barceloní on acudeix el bo i millor de la nostra bona societat. Com que és maqueta i amb quatre drapets es sap vestir, fa d'allò més goig i té més pretendents que deutes n'abilla l'Ajuntament.

Darrerament, un noi que juga a futbol i està bastant bé de pasta, va saber conxivar-la de tal manera que al cap de pocs dies ja la duia a passejar per aquells recons foscos de l'Eixample on es desenrotllen tantes escenes nandulandesques. Ella es deixava fer molt a gust, perquè com quasi totes les noies d'avui en dia, no és de fusta ni es resisteix gaire a fruir les carícies del mascle. La qüestió és que dilluns passat, la Lolita va arribar a la botiga amb unes ulleres d'allò més fones.

—Que no et trobes bé? — li va preguntar una companya.

—Jo? — respongué la noia —. Si! Per què?

—Com que fas tan mala carota!

La Lolita no sap amagar secrets.

—Es que ahir, saps? — va dir a la seva amiga — vàrem passar una tarda molt feliça amb el meu promès!

—Ah, caram! Mira, mira, la gateta moixa!

—Em va jurar — afegí la Lolita posant els ulls en blanc — que m'estimaria tota la vida!

—I sobre què t'ho va jurar?

La feliç criatura reflexionà un moment i respongué de seguida.

—Sobre el sofà d'un reservat del "Sótano"...

Von Bent

LA NOIA ROMANTICA

EN Jaumet, que era un noi que no badava mai i que tenia un ull clínic extraordinari per tot el que feia referència a les femelles, havia fet darrerament la conquesta d'una mecanògrafa d'aquelles que van molt al cinema, llegeixen les novel·les d'En Folch i Torres i somien en casar-se amb el fill de l'amo, sense que, per això, despreciïn els altres partits que se'ls hi presenten.

Es deia Magdalena, però es feia dir Magda, perquè és nom de "star" de cinema i sona més bé. Tenia molta afició als plaers camperols i, cada diumenge al matí, es feia portar pel seu xicot a Montjuich, a Les Planes o a la Rabassada.

Aquestes excursions anaven la mar de bé al xicot, que en el transcurs de les mateixes trobava abundantes ocasions d'aprofitar-se de la solitud, de lo romàntic del paisatge i del temperament somniador de la noia. Ella, quan en Jaumet es propassava un xic, no deia res, la qual cosa vol dir que com al pagès del conte, no li anava gens malament.

Un diumenge, en Jaumet, que estava ja decidit

—Lo més bonic de l'excursió ha estat quan érem al cim de la muntanya i entre l'Andreu i en Joan ens han baixat de seguida.

a intentar l'assalt final, se la va endur cap al Turó de Montcada, lloc que li va semblar molt a propòsit per evitar el topar-se amb cap persona coneguda que li pogués esguerrar el marro. Es ficà amb la Magda dintre un bosquet on els ocells, encantats de la vida, cantaven alegrement.

—Que n'és de bonic un ocell en llibertat! — exclamà la Magda posant els ulls en blanc. Ell, sens cap dubte, devia pensar en alguna altra cosa molt diferent, perquè no li va respondre.

—Què no penses igual, Jaumet? — insistí la noia.

—Jo? — interrogà el promès —. Jo, no!

—Ai, ai! I per què?

—Doncs a mi, el que més m'ha agradat, ha sigut quan en Quimet volia que li fes un petó en ésser a dalt, i jo m'he empenyat en fer-li a baix.

—Perquè jo en tinc un, d'ocell, que només està content quan es troba engabiat...

Jo, que sóc un home discret, no els hi contaré el que va passar després. El que sí puc assegurar-los és que l'endemà, la Magda va anar al despatx tota ullerosa, però contenta i satisfeta d'haver pogut tancar uns minuts dintre la seva gabieteta l'entremaliat ocell del seu promès. **K. Minet**

L'ADROGUER GALANT

AL carrer Nou de la Rambla hi ha una drogueria d'on es surteix quasi tot l'element representatiu de l'art que belluga que habita en aquell popular i alegre carrer. Els depen-

dents de la casa són tots fidels llegidors de LA TUIES i, naturalment, s'han tornat la mar de nandulandescs.

L'altra matinada va entrar una papallona de poc preu que, per tot ressopó, va demanar un sandwich d'arengada.

El dependent obrí una llauna de sardines de Nantes, en tragué una — la més grossa i bonica que va trobar — tallà un qonguet pel mig, posà un xic de salsa que va treure de la llauna i, molt cerimoniosament, la col·locà damunt, i li donà a la xicota.

—Si és servida, i que li faci bon profit! — va dir-li.

La noia es tragué els cèntims de la butxaca i, tot rient, va respondre:

—Mare de Déu! I no en gasta pocs, vostè, de romanços, per ficar-me la sardina dintre el llonguet!

K, Briola

QUI HO HAGUES SABUT

DIJOUS a la tarda, al cinema, una casadeta de nou, que ja deu tenir els seus vint-i-cinc anys, estava parlant a una amiga seva que l'acompanyava, i emprant per això el to més sever, de lo desvergonyides que són les noies d'avui en dia.

—Mira, Carme — li deia — la meva germana encara no ha fet setze anys i ja ha tingut tres xicots. L'altre dia, parlant, parlant, em va començar a confessar coses i, creu-me que em vaig quedar escroixida! Està ja assabentada d'una pila de coses que jo, els primers dies de casada, encara ignorava!

—Ja tens raó, ja! No me'n parlis!

—El món està perdut!

—Es un escàndol!

—Pensar que jo, a la seva edat, només pensava en jugar amb nines! I el pitjor de tot, no és això, no! El pitjor és que jo ara penso que en aquella època, per no ésser més espavilades perdiem el temps miserablement...

Kit Xalla

UNA CONQUISTA

EL meu amic Ricard, aquests dies estava la mar de content perquè havia fet una conquesta. Una conquesta veritable. Res de xicotes fàcils ni de tanguistes, ni d'entretingudes. No, no. El seu gènere era més refinat. Es tractava, res menys, que d'una noia que anava cada matí a estudiar el piano a casa d'una professora veïna seva. Ja veuen vostès que, de gangues d'aquestes, no en cauen a cada moment,

Quan ens trobàvem amb en Ricard per la Rambla o bé a "La Lluna", on té el costum d'anar cada tarda a pendre cafè, sempre em donava noves relatives a la marxa de la seva conquesta.

Però des de diumenge passat, que el xicot no me n'ha parlat més, ni segurament me'n parlarà.

—Mai més tornaré al cine amb en Ramón. Dú les ungles massa llargues.

Motius? En Quimet, el nostre company de penya, que sempre ho sap tot, va contar-me el desenllaç de l'aventura.

Diumenge al matí, en Ricard, havia pogut aconseguir de la noia que sortís sola de casa, amb l'etern, clàssic i socorregut pretext d'anar a veure una amiga malalta, i, en realitat, per agafar un auto i guillar amb el seu enamorat cap al "Xalet".

Tot va anar d'allò més bé. Tot, fins al moment en què, nua de pèl a pèl, la gentilíssima criatura va caure en els braços d'en Ricard i, amb tota la senzillesa del món, li va dir:

—Vull que siguis feliç, ben feliç... saps? Digue'm, doncs: que t'estimes més? Que et pessigui, que et mossegui, que faci veure que em desmaio o que cridi com si fos la primera vegada...?

R. E. Tallet

LA BOTIFARRA

A la Ronda de Sant Antoni, davant mateix del mercat, existeix una fonda damunt de la porta de la qual, en lletres pintades als vidres es vanten les excel·lències de la botifarra d'un poble molt conegut de la nostra província.

L'altre dia entrà al restaurant una parella de nuvis d'allò més acarametllada. Ella, un xic tendreta i ell ja més entrat en anys, però ben plantat i gras. En un mot, allò que es diu un home complet.

A la taula del costat on s'havien assegut els nuvis, es trobava un altre matrimoni amb un nen de set o vuit anys, alt i prim com un secall i amb una cara d'entremaliat d'allò més pronunciada.

No sabem per què, la parella de nuvis va cridar l'atenció del petit, que es va posar a escoltar la conversa que sostenien, cosa no gaire fàcil, puix com és natural, parlaven en veu molt baixa.

—Manolet — sospirava ella —. No tinc ganal

—Vols un tallet de botifarra de Masquefa? — preguntava ell, els ulls guspirejant de desig.

—No... M'estimo més una altra cosa, ara... Si acàs, després...

Passà una estona durant la qual, la conversa es degué desviar cap a altres viaranyes més interessants, puix les galtes de la núvia s'anaven enrogint i per sota la taula, els peus del marit jugaven amb els de la seva muller... De sobte, la parella l'alçà i s'enfilà escales amunt.

Allò es veu que no havia passat desapercebut pel nen de l'altre matrimoni, perquè quan veié als nuvis anar-se'n cap amunt, exclamà, dirigint-se a sa mare:

—Mira, mamà! Aquella senyora es veu que se'n va cap a dalt a cospir-se la botifarra que no ha volgut abans!

Les paraules de la criatura, provocaren una riulla general.

Mas Filat

LA DEFINICIO DEL MATRIMONI

A un escriptor galant del segle XVII li van demanar la seva definició sobre el matrimoni.

—Per l'home — va respondre — és el Paradís perdut!

—I per la dona?

—Per la dona? Per la dona és el procediment per impedir a l'home que el torni a trobar!

K. Las Siguet

AL VOLTANT DEL BRASER

ALERTA, MINYONS!

En aquesta Secció hi publicarem tots els CONTES que se'ns enviïn propis d'ésser contats a les velles xacriases de quinze anys per amunt i que siguin dignes d'ésser coneguts pels barrilaires lectors de LA TUIES. D'aquests contes en premiarem un cada número amb la respectable quantitat de "deu peles", cobrables en la nostra Administració o per gir postal als que visquin fora de Barcelona. Alerta, doncs, i apretar l'àpit!

UNA DONA DIGNA

ES a dir que vas gosar...?
—Si, Cristineta, vaig gosar, una sola vegada, faltant al meu marit. Com que per tu, Natàlia, no he tingut mai secrets, ara que tenim ocasió de veure'ns després de tan temps, vaig a confessar-t'ho amb tots els detalls.

I Natàlia, estupenda morena de cabells negres com les mores agafà la plata dels dolços, i, oferint-la a la seva amiga, li digué:

—Menja, mentres tant, que són del "Forn de Sant Jaume"...

La Cristina agafà amb els seus ditets menuts i enjogassats un pastel i començà a mocagar-lo, mentre la seva amiga enfilava la narració:

—Feia un any just que ens havíem casat. L'Ernest havia hagut de sortir uns dies cap a Madrid per arreglar un assumpte de la seva fàbrica, i jo m'avorria soberanament sense ell, quan un dijous, que no sabia en què passar la tarda, em vaig ficar al "Kursaal".

Projectaven una pel·lícula americana, quin argument començava a interessar-me quan em vaig donar compte de què al meu costat, un jove alt, primet, molt elegant em contemplava amb marcat interès el ensemps que els seus dits àgils assajaven, damunt la meua cuixa dreta, les primeres escaramuces amoroses.

Anava a clavar-li un bolet, quan l'idea del escàndol va refrenar la meua impetuositat. Em

vaig limitar, doncs, a mormolar, amb veu molt baixa:

—Faci el favor, jove!

Però el meu bolso, en aquell moment, per una coincidència estranya, relliscà a terra. Ell, galant, tragué de la butxaca una lampareta elèctrica, s'ajupí, agafà el bolso i sens que un sol muscle del seu rostre revelés el més petit desconcert, me l'entregà cerimoniosament, dient:

—Si es servida, senyoreta!

Vaig quedar glassada. Realment, aquell xicot posseïa un aplom i una serenitat remarcables. Creient que, tal volta, conseguiria lliurar-me dels seus assalts d'aquella manera, vaig rectificà:

—Senyora!

—Ah! Tan de gust! — respongué l'imperterrit "madruga" —. Precisament, les senyores casades tenen per mi un encant sobtat, un encís misteriós i una atracció indefinible, a la que no puc resistir. Jo crec que és el mateix perill lo que em captiva...

No vull seguir-te contant com aquell xicot va anar parlant durant tota la pel·lícula. No més et diré que a mitja sessió sortíem tots dos, agafats del braç i preniem un auto que ens va conduir al "Xalet". Minuts després, jo em cargolava en els braços d'aquell home que era tan eloqüent en la preferència d'un cine, com sota els llençols d'un llit confortable...

Dues hores més tard, ens separàvem. Vaig refusar, naturalment, dir-li el meu nom ni la meua adreça. Passaren vuit dies, i, el dijous següent, jo no vaig poder resistir a la temptació de tornar al "Kursaal".

Assentat a la mateixa cadira, ell m'esperava. L'esca del pecat menaçava tornar-se a encendre. Però, l'endemà, el meu marit arribava. El record d'ell va reanimar la meua voluntat dèbil. I, quan ell va haver-me saludat i anava a començar les insinuacions, jo no vaig deixar-lo seguir endavant.

—Perdoni, jove — li vaig dir, molt seriosa —, però vostè s'ha equivocat. Es cert que un cop vaig ésser dèbil, però, consti que no va ésser per seducció ni per vici. Sàpiga que si

vaig ésser seva, fou únicament per veure fins on arribava el seu atreviment!

Kar Trons

***

REGIM SEVER

PER no sé quina malaltia que havia agafat la Roseta, el metge la va sotmetre a un tractament molt sever. Havia de pendre unes injeccions, fer gimnàs i no menjar més que certes coses que fossin molt d'aliment.

Sa mare, en sentir que el facultatiu li prohibia terminantment tota mena de verdures, intercedí a favor seu perquè fes, almenys, una excepció.

—Ai, senyor metge! — li va dir —. I alguna escarxofeta bullida i amanida amb sal i vinagre, no la podria menjar?

—“Bueno”, sí... — va fer el metge, complaent —. Si tan li agrada!

—Ai, molt! — contestà la mare —. A la meua filla, que la privin de carn, de peix, del que vulguin, però, sobretot, que no li toquin l'escarxofa!

Tit Hella

***

LA QÜESTIO ES PRESUMIR

AL carrer d'Escudellers vivia fa temps un individu que havia fracassat lamentablement en tots els negocis que havia intentat, de manera que no li quedava altre camí que buscar-se una dona amb diners, casar-se i... anar fent.

Es va posar en campanya i aviat va conèixer una noia que li va semblar “assequible”, que diuen els castissos. Tenia una fortuneta bastant regular i el pretendent no li desagradava.

Un diumenge al matí, hi havia un “rally paper” a Montcada i la noia li va recomanar que no hi faltés.

Però l'home no tenia cavall, ni ganes de gastar-se els diners per llogar-lo i va tenir una excel·lent pensada. Al costat de casa seva vivia un empleat d'Hisenda que en tenia un, de cavall.

—Què se'l voldria vendre, el seu cavall? — li va preguntar.

—Home, prou! — respongué l'altre —. Quan me'n dóna?

—Veurà... Abans el voldria provar...

—Cent vint duros. Ja veu que és regalat.

—Doncs, miri, si vol, el provaré i, si em convé, tancarem tracte.

—Molt bé!

L'home agafà el cavall i cap a Montcada a quedar com un home. A la tarda se'n va anar a trobar l'amo del noble animal i li va dir:

—No em convé aquest cavall. Corre massa i em mareja.

—Bé. Però, com que vostè l'ha utilitzat, m'ha de pagar el lloguer a raó de tres duros l'hora...

—Dispensi — va dir llavors l'enginyós individu —. No li he comprat aquest matí, jo el cavall?

—Sí, senyor, però sota reserves de què si no li convenia...

—Deixi's de romanços! En aquell moment, el cavall era meu! Si era meu, jo bé en podia fer el que volgués!

I així l'home va poder fer el pinta sense que li costés un cèntim...

Nap Buf

***

JA SAP DE QUE SE LES HEU

Acâl senyor Camps, amb motiu d'ésser el sant de la senyora, es celebra un gran dînar. El marit, que és dels que en cassos així no mira un duro, se'n va a cân Marsal (li fem gratuït el reclam perquè no ens demani un duro que li devem) i adquireix un magnífic capó que porta, triomfant, a casa seva.

La “homenajeada” — com diria un reporter de deu naps al mes — s'indigna en veure la compra que ha fet el seu marit.

—On vas amb aquesta bèstia descrestada?

—Que no t'agrada?

—No. M'agrada més el pollastre.

—T'agrada més el pollastre? Quines coses més estranyes que tens, noia!

—Veuràs, jo, al pollastre, li trobo quelcom que no té el capó, què vols que et digui!

St. Façon

***

ERA MASSA PETITA

EL Jaumet, els Reis li van dur, entre altres coses, un xiulet. Un xiulet del que, sense que ningú no en pugui esbrinar la causa, n'està enamorada la seva cosineta Emília — sis anys i mig. — Cada vegada que la seva mamà la porta a casa del cosí, corre a buscar l'empipador instrument i arma un batibull tan gran que ningú no s'entén i s'ha d'interrompre la conversa.

L'altre dia, ja en el comble de la desesperació, sa mare la va renyar molt fort.

—Dolenta! — va dir-li —. Les nenes tan petites no es posen a la boca el xiulet dels nens!

But Xakka

Conte premiat del número passat:
LA NOIA POC COMPLAENTA

—Vaja un pocavergonya! Després d'aquelles bofetades, encara hauria volgut que jo parés les galtes!

TOT ES COMPTABLE

L'escena al "Ba-ta-clan", un dia de feina a la tarda. En una llotja, un corredor de taps de suro, client assidu de la casa, està "treballant" a una xicota joveneta i bastant bonica, que ja li ha fet gastar vint-i-sis peles entre xampany, flors, cirabotes i telèfon, sense comptar, naturalment, les propines que són del cas.

Ço que el corredor de taps pidola és una cosa que no cal que jo l'expliqui, perquè els llegidors i les llegidores ho entendran perfectament. Doncs, no insisteixo.

—Veuràs, veuràs... — diu la noia —. Jo tinc un amic...

—Ja m'ho penso, dona! Però això no hi fa res!

—Es que el meu amic m'agrada molt, saps?

En sentir això, el galantejador, desarmat, calla. I la noia, a qui es veu que no li convé abandonar aquell interessant tema de la seva conversa, afegeix, a mena de rectificació:

—Això no vol dir, naturalment, que encara que el meu amic m'agradi molt, m'agradi més la variació...

K. Pritxet

L'AGRADABLE RECERCA

EL doctor Gumà té una clienta, jove i guapa, que li telefona a cada moment que la vagi a veure, perquè es troba malament.

En realitat, la dona no té mai res, sinó un xic de neurastènia que el bon doctor medica amb

fòsfor i aixarop de taronges amargues.

Diumenge passat, a la tarda, el doctor Gumà estava prenent el seu cafè a "Caçadors" quan van telefonar-li que hi anés.

L'home agafà l'auto i cap a l'Avinguda de la República Argentina, on resideix la pseudo malalta en qüestió.

—I doncs, estimada senyoreta? Què té? De què es queixa...? — va interrogar el bon doctor així que va arribar.

—Ai, doctor! No me'n parli! Estic morta, cansada, adolorida... Sembla que hagi perdut les cames...

—Oh! No s'espanti, no s'espanti... Si vol, jo li ajudaré a buscar-les!...

Salt Passa

—Casa Dutrem?

—...

—Doncs faci el favor d'enviar-me de seguida un flascó d'EROTYL per un cas de compromís.

Erotyl: és el producte magn per a combatre eficaçment la IMPOTENCIA i la NEURASTENIA, per cròniques i rebels que sigan a tot altre tractament.

Venda a l'engròs i detall: Alt de Sant Pere, 50, farmàcia del Doctor W. DUTREM, Barcelona

D'UN diari de la Habana retallem el següent paràgraf que trobem d'allò més interessant:

"Para este cargo fué nombrado el día 5 de los corrientes el señor Armando Jiménez, pero como no concurre a la oficina, nada más que el día en que tomó posesión, fué declarado cesante".

Es veu que a la Habana gasten tanta mandra com aquells que quan hi havia el vell règim cobraven per no fer res.

o o o

EN una ressenya de curses de cavalls, llegim lo següent:

"Rapid Day (això es el nom d'un cavall inscrit per una carrera). Peso 107 kilos. Hijo legítimo de Rapid Water".

Amb lo que demostrat queda que al igual que entre els humans existeixen fills de meuca tot i éssent irracionals.

o o o

"LA dona de la vida" va camí de fer-se vella al "Espanyol". Cada dia hi va més gent i cada dia agrada més l'obra.

I després hi hauran senyors que s'empenyaran en dir que les dones de la vida joves tenen de morir.

o o o

DISSABTE varen celebrar al "Venus Sport" el tercer dels cinc balls de disfresses que la empresa ha organitzat per aquest any. Hi va haver un plé que els uns s'havien de posar a damunt de les altres. Un exitàs, ja els hi direm.

Es va fer molta barrila i tothom sortí content amb ganes de repetir-la aquest dissapte vinent.

o o o

ALLO del "Kiss Me" i del "Yes Yes" va camí de fer-se més vell

que el "Brusi", la Pauleta o els domassos del ajuntament.

I es que en Sugrañes no bada i al públic te satisfet puig li dona llum, calor i de cuixam un xiquet.

o o o

AL "Edén" el públic segueix rient amb "La Bajada del Espíritu". Aquesta baixada la concurrencia no sabem si n'ha experimentat els defectes, però no ho sembla, perquè cada dia està la sala més plena.

Endavant, senyor Corzana que vostè en sap tot un niu i per conseguir parroquia està sempre amb l'ull molt viu.

o o o

PEL "Monte Carlo" hi ha molta animació i no manquen els motius. Figurint-se que hi treballa la Lolita Gonzalvo. Hem dit quelcom?

Perquè es una criatura d'aquelles que estàn molt bé i que un se la crosperia sense rumiar-ho un moment.

o o o

DIUEN de Medina del Campo que allà una senyora va donar a llum tres nenes d'un sol cop.

Es veu que la dama en qüestió és partidària del treball intensiu.

Les tres criatures es diran, respectivament, Fe, Esperança i Caritat.

Se'ns diu que el gran Muñoz Seca la nova aprofitarà, per escriure una comèdia del més perfecte astracà.

o o o

S'ha inaugurat un "meublé" a la Bordeta. Es qüestió de felicitar l'iniciador perquè aquests avenços de ciència no han d'ésser sols pels barris rics.

Puix segons deia una noia que viu al carrer Badal el "meublé" és una millora molt més gran que el Transversal.

L'afarta pobres

UAB
Universitat de Barcelona

PATI BLAU
Tot home de bon paladar,
ha de concórrer al.
PATI BLAU
on hi trobarà els millors
Caté-flambres - Mriscs - Xarcuteria

BAR RAPIDO

Ronda Sant Antoni, 34

Cafè i licors de marca

Las Once Puertas

Els millors mobles i a més bon preu, es venen a llargs plasses

RONDA SANT PAU, 59

GARGANTA
Pastillas **CERDA**

Angines - Aфонia
Ronquera

Venda: _____
SEGALA i FARMACIES

DEMANEU EN TOTS ELS KIOSKS I LLIBRERIES

Aventuras Galantes de Pigault-Lebrun

OBRA COMPLETA MAGNIFICAMENT PRESENTADA

Preu: 4 pessetes

MAISON MEUBLE
(VERDURA)

Carrer de Barbarà, 27

Ascensor

Tèlèfon 3221 — A.

Gran confort — Saletes de bany — Telèfon privat

Calefacció central — Gran comoditat

Mont d'Or Meublée

(VERDURA)

Porta de Santa Madrona, 6

al costat del Teatre Circo Barcelonés

Telèfon 4668 — A.

«LA MASCOTA»

Universitat Autònoma de Barcelona
(Casa dedicada sols a la venda
de gomes higieniques de las mi-
llors marques =Sense rival=)

PROVEU-LES Y US CONVENCEREU

MATA-CABRES 50 C^{ts} CAPSA

1. SAN RAMÓN, 1-BARCELONA

COMPREU CADA DIMECRES

LA NOVELA FRIVOLA

Magnífiques ilustracions fotogràfiques

PANYERIES SALMERON

Estalviareu un 70 per 100

CARRER SALMERON, 13

MARCA REGISTRADA

No val a badar...

Passau per
LA MUNDIAL
abans d'anar
al bany; ad-
quiriu un sal-
vavides per no
anar a fons :
Lavatge per
a després del
bany. Casa de
curació pels
que ensope-
guen. Polvos
per matar ca-
bres de dotze
potes.

CABRES si en teniu i
voleu que fu-
gin esverades com si veies-
sin el llop, compreu la
LOTION LADIL
que la trobareu per
DOS PESSETES, al

Carrer de l'Unió, n.º 5. Farmàcia

LAURA BRUNET

**EL TALISMAN
DEL AMOR**

L'èxit més gran de la litera-
tu galant.

TITOLS DELS QUADERNS

1. Para hacerse amar con locura.
2. Placer y Castidad.
3. Arte de conquistar rápidamente.
4. La Noche Sagrada.
5. Felicidad conyugal.
6. Soledades.
7. Más allá del amor.

Cada quadern és un tema
complet, independent dels al-
tres.

30 cèntims

Compreu-ne un. Els altres ja vos
espavillareu després a obtenir-los.

SARNA (RONYA)

es cura en deu minuts amb
SULFURETO CABALLERO

Comte de l'Asalt, 86 i
centres d'específics
BARCELONA

PURGACIONES

uretritis y toda clase de flujos de
las vías génito urinarias, así del
hombre como de la mujer, se curan
pronto y bien con las conocidas

GRAJEAS AUSTI

cuyos resultados se notan a las
primeras tomas

Casa Segalá, Rambla las Flores, 14-Barcelona

**Dijous es posarà a la venda el decé
número de**

Aventuras Galantes de Jacobo Casanova

Un capullo deshojado

Cada quadern magníficament il·lustrat: 30 cèntims

—Ja és ben veritat que en aquest món està tot molt mal repartit. Are mateix, jo m'avorreixo aquí assentada, i tantes que n'hi han de dretes!